

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Neamț a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, prin adresa nr. .../....2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Neamț sub nr. .../....2013, cu privire la contestația formulată de **X**, persoană juridică stabilită în Franța având domiciliul fiscal ..., înregistrată la autoritățile fiscale în scopuri de TVA sub codul ..., reprezentată în România prin persoana juridică Y cu sediul în ..., conform împuternicirii din data de 30.03.2011, aflată în original la dosarul cauzei.

Prin adresa nr. .../....2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Neamț sub nr. ../....2013, în baza prevederilor art. 3 alin.(1) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a delegat competența de soluționare Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Neamț, pentru contestația formulată de **X, Franța**.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../....2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița - Năsăud, prin care s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de comunicării Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr...., respectiv data de **26.10.2011**, potrivit confirmării de primire anexate în copie la dosarul cauzei și data transmiterii contestației prin curier, la Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, respectiv data de **25.11.2011**, așa cum rezultă din copia recipisei de expediere existentă în copie la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205 alin.(1) și (2), art. 207 alin.(1) și art.209 alin.(3^1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Neamț este competentă să soluționeze contestația formulată de **X** din Franța.

I. X formulează contestație, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București sub nr..../....2011, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../....2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a

județului Bistrița - Năsăud, prin care s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei.

În fapt, precizează contestatară, s-a refuzat rambursarea taxei pe valoarea adăugată întrucât între societățile ...și X nu au fost încheiate contracte de închiriere pentru spațiile și bunurile închiriate.

În realitate, facturile prezentate pentru rambursarea TVA se raportează la prestația principală, respectiv instalarea și fabricarea de piese. Astfel, facturile care au ca obiect „închirierea spațiului de lucru” și „închirierea unui vehicul pentru deplasarea salariaților X pe teritoriul României în vederea fabricării de piese”, cât și celelalte facturi rezultate în mod complementar din realizarea contractului între cele 2 societăți, din punct de vedere fiscal trebuie încadrate în „Prestări anexe/complementare contractului”. Acestea sunt deci legate de contractul de bază încheiat între cele 2 societăți și se supun aceluiași condiții de fond și de procedură comune.

În consecință, petenta solicită reanalizarea dosarului și aprobarea rambursării sumei de ... lei.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../....2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița - Năsăud, în baza art.147 alin.(1) lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a art.85 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, pentru perioada ianuarie 2008 – decembrie 2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București sub nr..../...06.2009 cu numărul de referință 631, organele fiscale au respins la rambursare TVA în sumă de ... lei din suma totală de ... lei solicitată la rambursare prin cererea mai sus menționată.

Motivul de fapt care a stat la baza respingerii la rambursare a sumei de ... lei este că societatea X din Franța nu a pus la dispoziția organelor de control, documente justificative și de plată pentru toate facturile anexate la cererea nr..../30.06.2009, fiind invocate în drept prevederile pct.49 alin.(4) din H.G.nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Referatul pentru analiză documentară, înregistrat la D.G.F.P. Bistrița – Năsăud sub nr..../....2011, se precizează că până la finalizarea verificării au fost prezentate documentele solicitate, doar parțial, respectiv:

-contractul-cadru de subantrepriză de punere la dispoziție a utilajelor, încheiat între X Franța și ..., în limba franceză și tradus în limba română de către un traducător autorizat;

-comenzi de execuție servicii asamblare, care nu sunt traduse în limba română;

Cu ocazia verificării nu au fost prezentate:

-contracte de închiriere atât pentru spațiile închiriate (birou și hală de producție), cât și pentru autoturismul Dacia Logan închiriat. În documentația

transmisă se precizează că între S.C. ... și X Franța nu au fost încheiate contracte de închiriere pentru spațiile și bunurile închiriate;

-traducerea facturilor emise de S.C. ..., din care să rezulte cu exactitate ce produse și servicii au fost livrate societății X, pentru a se justifica restituirea TVA.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative invocate de contestatară și organele fiscale, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Neamț este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele fiscale nu au acordat societății X, în calitate de persoană impozabilă nestabilă în România, stabilită în alt stat membru al Uniunii Europene, dreptul de rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, în condițiile în care argumentele aduse de contestatară în susținerea contestației nu sunt de natură să combată constatările organelor fiscale.

În fapt,

Prin Decizia de rambursare nr. .../....2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița - Năsăud a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei aferentă facturilor emise de S.C. ..., având în vedere că societatea nerezidentă nu a prezentat la control contractele de închiriere încheiate cu S.C. ..., atât pentru spațiile închiriate (birou și hală de producție), cât și pentru autoturismul Dacia Logan închiriat. Totodată, comenzile de execuție servicii asamblare nu au fost traduse în limba română.

Prin contestația înregistrată la D.G.F.P. a municipiului București sub nr..../....2011, societatea X din Franța precizează că facturile care au ca obiect „închirierea spațiului de lucru” și „închirierea unui vehicul pentru deplasarea salariaților X pe teritoriul României în vederea fabricării de piese”, precum și celelalte facturi sunt complementare contractului de bază, însă nu anexează niciun document care să confirme acest lucru.

În drept,

Potrivit art. 147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data la care ar fi trebuit depusă cererea de rambursare:

“Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;”

Potrivit acestor prevederi legale, persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru poate solicita rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitată în condițiile stabilite prin Normele metodologice de aplicare a Legii

nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004.

Astfel, în temeiul pct.49 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, dat în explicitarea art. 147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

„49. (1) În condițiile prezentate și în conformitate cu procedurile de la alin. (4) - (14), persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) **poate solicita rambursarea taxei facturată de alte persoane impozabile și achitată de aceasta pentru bunuri mobile ce i-au fost livrate sau serviciile care i-au fost prestate în beneficiul sau în România, precum și a taxei achitate pentru importul bunurilor în România pe o perioadă de minimum trei luni sau maxim un an calendaristic sau pe o perioadă mai mică de trei luni rămasă din anul calendaristic.** Prezentele norme transpun Directiva a 8-a - 79/1072/EEC din data de 6 decembrie 1979.”

(2) Prin exceptare de la prevederile alin. (1) nu se acordă rambursarea taxei datorate sau achitate de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru:

a) achizițiile de bunuri a căror livrare este scutită sau care poate fi scutită conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

b) achiziții de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau prestări de servicii a căror livrare/prestare este sau poate fi scutită de taxă conform art. 141 - 144¹ din Codul fiscal;

c) achiziții de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă deducerea taxei în România în condițiile art. 145 alin. (2) sau (5) din Codul fiscal.

(3) Persoana impozabilă prevăzută la art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este o persoană impozabilă care în perioada prevăzută la alin. (1) nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de taxă în România conform art. 153 din Codul fiscal, nu este stabilită, și nici nu are un sediu fix în România de la care sunt efectuate activități economice, și care, în acea perioadă, nu a efectuat livrări de bunuri și prestări de servicii în România, cu excepția următoarelor:

a) servicii de transport și servicii accesorii transportului, scutite conform art. 143 alin. (1) lit. c) sau art. 144 alin. (1) din Codul fiscal, precum și art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, în măsura în care valoarea acestora din urmă este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal;

b) livrările de bunuri și/sau prestările de servicii, în cazul în care taxa aferentă este achitată de persoanele în beneficiul cărora bunurile sunt livrate și/sau serviciile sunt prestate, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - d), f) și g) din Codul fiscal.

(4) **Rambursarea taxei prevăzute la alin. (1) se acordă persoanei impozabile** prevăzute la alin. (3) în măsura în care bunurile și serviciile achiziționate sau importate în România, **pentru care s-a achitat taxa**, sunt utilizate de către persoana impozabilă pentru:

a) operațiuni aferente activității sale economice pentru care persoana impozabilă ar fi fost îndreptățită să deducă taxa dacă aceste operațiuni ar fi fost

efectuate în România sau operațiuni scutite conform art. 143 alin. (1) și 144 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal;

b) operațiuni prevăzute la alin. (3) lit. b).

(5) **Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să îndeplinească următoarele obligații:**

a) **să depună la organele fiscale competente din România o cerere pe formularul al cărui model este stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;**

b) **să facă dovada că este o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA într-un stat membru, sub forma unui certificat emis de autoritatea competentă din statul membru în care aceasta este stabilită. Totuși, atunci când autoritatea fiscală competentă română posedă deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data emiterii primului certificat de către autoritatea competentă a statului în care este stabilită;**

c) **să confirme prin declarație scrisă că în perioada la care se referă cererea sa de rambursare nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (3) lit. a) și b);**

d) **să se angajeze să înapoieze orice sumă ce i-ar putea fi rambursată din greșeală.**

(6) **Organele fiscale competente nu îi pot impune persoanei impozabile ce solicită rambursarea conform art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, nici o altă obligație în plus față de cele prevăzute la alin. (5). Prin excepție, organele fiscale competente pot solicita persoanei impozabile să prezinte informații suplimentare necesare pentru a stabili dacă o cerere de rambursare este justificată.**

(7) **Cererea de rambursare prevăzută la alin. (5) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin.(1), dar poate fi aferentă și facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor realizate în anul calendaristic la care se referă cererea.**

(8) **Cererea de rambursare prevăzută la alin. (5) lit. a) trebuie depusă la organele fiscale competente în termen de maximum 6 luni de la încheierea anului calendaristic în care taxa devine exigibilă. „**

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține faptul că legiuitorul a instituit condiții și o procedură specifică privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru.

Din normele legale citate, se reține, de asemenea, că pentru a beneficia de rambursarea taxei facturate de alte persoane impozabile și achitate de aceasta pentru bunuri mobile ce i-au fost livrate sau servicii care i-au fost prestate în beneficiul său în România precum și a taxei achitate pentru importul bunurilor în România pe o perioadă de minimum 3 luni sau de maximum un an calendaristic sau pe o perioadă mai mică de trei luni rămase din anul

calendaristic, persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită într-un alt stat membru are obligația de a respecta condițiile prevăzute de pct.49 alin.1, alin.2 și alin.3 și procedurile de la pct.49 alin.4 – 14 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, în forma aplicabilă în perioada ianuarie – decembrie 2008, perioadă pentru care societatea a solicitat rambursarea taxei pe valoarea adăugată prin cererea de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../30.06.2009.

De asemenea, se reține că potrivit alin.4 al pct.49 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, în forma aplicabilă în perioada ianuarie – decembrie 2008, rambursarea taxei se acordă în măsura în care bunurile și serviciile achiziționate sau importate în România, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate de către persoana impozabilă pentru operațiunile aferente activității sale economice pentru care persoana ar fi fost îndreptățită să deducă taxa, dacă aceste operațiuni ar fi fost efectuate în România sau operațiuni scutite conform art.143 alin.1 și art.144 alin.1 lit. a – c din Codul fiscal, sau pentru operațiuni prevăzute la pct.49 alin.3 lit.b.

Prin excepție, nu se acordă rambursarea taxei datorate sau achitate de persoana impozabilă prevăzută la alin.3 pentru:

a) achizițiile de bunuri a căror livrare este scutită sau care poate fi scutită conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

b) achiziții de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau prestări de servicii a căror livrare/prestare este sau poate fi scutită de taxă conform art. 141 - 144¹ din Codul fiscal;

c) achiziții de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă deducerea taxei în România în condițiile art. 145 alin. (2) sau (5) din Codul fiscal.

Pentru operațiunile efectuate în România, sfera de aplicare și condițiile de exercitare a dreptului de deducere au fost reglementate la art.145 și art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada 01.01 – 31.12.2008.

Astfel, la art.145 alin.2 lit.a, lit.b și lit.c, precum și la alin.5 lit.a din actul normativ menționat mai sus, este stipulat:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹;

[...]

(5) Nu sunt deductibile:

a) *taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul clientului și care apoi se decontează acestuia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);*”,

iar conform art.146 alin.1 lit a:

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Față de cadrul legal menționat, se reține faptul că orice persoană impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de T.V.A. în România, stabilită în alt stat membru, **poate beneficia de rambursarea taxei achitate în condițiile în care aceasta demonstrează cu documente justificative că bunurile sau serviciile achiziționate, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate pentru operațiuni aferente activității sale economice.**

În speță, având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, se reține faptul că, potrivit prevederilor art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„La stabilirea sumei unui impozit sau taxă, (...) autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic (...).”

Prin urmare, autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil.

În speță, simpla achiziție a unor servicii pe numele persoanei juridice nerezidente X, justificată prin facturi și documente de plată, nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a serviciilor achiziționate.

Astfel, pentru a deduce TVA aferentă serviciilor contractate, contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate, să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, să justifice cu dovezi obiective că serviciile achiziționate sunt în interesul desfășurării activității economice.

Din acest motiv legislația fiscală condiționează deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factură care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege) și a condiției de fond esențiale, aceea că achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Totodată, prin prisma dispozițiilor pct.49 alin.(6) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ***„organele fiscale competente pot solicita persoanei impozabile să prezinte informații suplimentare necesare pentru a stabili***

dacă o cerere de rambursare este justificată”, astfel ca solicitantul rambursării de TVA trebuia să furnizeze atât informațiile din cererea de rambursare, cât și eventualele informații suplimentare/documente solicitate de către compartimentul de specialitate.

Din analiza documentelor existente la dosarul contestației, se reține că X din Franța a solicitat la rambursare, prin cererea de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr.../30.06.2009, taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, aferentă perioadei 01.01 – 31.12.2008, înscrisă în facturile emise de S.C. ... din România, reprezentând prestări servicii.

Prin Decizia de rambursare nr. .../....2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița - Năsăud a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, având în vedere că nu au fost prezentate la control contractele de închiriere încheiate cu S.C. ..., atât pentru spațiile închiriate (birou și hală de producție), cât și pentru autoturismul Dacia Logan închiriat.

În susținerea contestației petenta precizează că facturile emise de S.C. ... sunt complementare contractului de bază încheiat cu această societate, însă nu depune nici un document în susținerea acestei afirmații.

Ori, potrivit prevederilor art.65 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată,

**“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.
(...)”**

Astfel, având în vedere principiul de drept *“actori incumbit probatio”*, cel ce face o propunere înaintea judecării trebuie să o dovedească, el fiind cel care solicită recunoașterea unui drept, reținem că era în sarcina societății să demonstreze cu documente, atât pe parcursul controlului fiscal, cât și la depunerea contestației, că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru rambursarea taxei pe valoarea adăugată.

În consecință, sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al celui care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac.

În temeiul prevederilor legale citate și având în vedere că petenta nu a depus în susținerea contestației documentele solicitate la control, se reține că nu se poate determina natura operațiilor efectuate de S.C. ... și încadrarea lor din punct de vedere al TVA.

Având în vedere cele de mai sus, documentele existente la dosarul contestației, precum și prevederile legale aplicabile speței, se reține faptul că organele fiscale, în mod legal, au respins la rambursare cererea formulată de X din Franța, pentru taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, pentru care nu s-au prezentat documentele solicitate de organul fiscal.

În consecință, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu pct.11.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de X din Franța, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../....2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița – Năsăud, prin care s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în suma de ... lei.

Pentru considerentele arătate, în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie precum și în baza prevederilor art.210 și art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **X, din Franța**, reprezentată prin persoana juridică Y cu sediul în Franța, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../....2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița – Năsăud pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei.

Decizia de soluționare a contestației poate fi atacată la Tribunalul București în termen de 6 luni de la data comunicării acesteia.